

Eficàcia de l'estalvi

Ben viu és encara en la memòria de tots, el record de la festa, que amb motiu de l'inauguració d'una Surcursal de la CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS, va tenir lloc a la nostra vila el dia 29 d'abril prop-passat. L'obra constructiva, que en l'ordre moral i econòmic, ve a realitzar entre nosaltres la benemèrita entitat, ens suggereix aquest lleu comentari sobre l'eficàcia de l'estalvi.

No pretenem inculcar l'utilitat grandiosa que reporta, arreu on s'ha instal·lat, la CAIXA DE PENSIONS. Són ben clares i convincents les ventatges que ella proporciona.

El treball i l'estalvi, han estat tot temps, la base de la prosperitat dels pobles i de les famílies. I viuen tan junts, lligats amb llaços tan indisolubles, que no es comprèn ni és possible l'existència d'un poble fort, ni una família pròspera, si no tenen per base l'estalvi.

A Torroella, poble agrícola i que avui creix en altres rams de l'indústria i del comerç, no podia mancar-li l'institució d'estalvi.

De res li serviria a Torroella la riquesa productora, si al costat del treball no es desenvolupés l'estímul per a l'estalvi. Estímul benfactor, el qual com deixem dit, és ferma base de la prosperitat dels pobles i on descança l'enorme organització de la societat moderna i ben orientada. Ell ens aparta del vici i de les misèries, i ens obrirà nous camins de joia i de benestar, proporcionant-nos alhora, l'orgull de pensar que amb l'auxili del nostre petit capital, que amb les nostres modestes economies, col·laborem en la gran obra benèfica i cultural que realitza la CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS.

En l'ordre particular, l'estalvi facilita el medi de poder acumular paulatinament, les quantitats necessàries per a crear una dot als nostres fills; per atendre les despeses extraordinàries provocades per les crisis de treball, per malalties, etc. I finalment, pot reservar-nos una vellesa menys anguniosa que la que fatalment prepara una vida de disbauxa i de poca previsió.

No tindria, però, l'estalvi, tota la seva utilitat i eficàcia, sense l'imposició en petites quantitats. L'import d'una pesseta —quantitat mínima d'imposició— és mes estimable i de mes valor, encara que sembli una paradoxa, que l'imposició quantiosa, car ell significa el fruit de quisap les privacions i sacrificis.

Ultra, cal tenir en compte les facilitats sempre aventatjoses de l'estalvi. A tot hora hom pot retirar de la CAIXA les quantitats indispensables per atendre ràpidament les necessitats del dia. Escatimem, doncs, uns cèntims al vici, a les comoditats, als gastos superflus; i millorarem la nostra situació, farem gala de les nostres virtuts i gaudirem d'un goig i d'un benestar indefinibles.

Tal és, al nostre modest parer, l'eficàcia de l'estalvi, de l'estalvi ben comprès i sàviament utilitzat. No aquell altre que's transforma en avarícia i que no pot tenir feconditat en les entranyes d'una arca freda i solitària o en el buit d'una paret inescrutable; no. Prediquem i practiquem l'estalvi viu, l'estalvi a tota llum, de cara al sol i a les ventades com una senyera desplegada. El gloriós i sagrat estalvi, que ensemps que ens millori, permeti als demés que millorin amb ell i per ell.

MARIAN J. VICENS.